

Anthdning, som ikke var mig behagelig at høre, og som jeg er overthydet om heller ikke var fuldkommen retfærdig, nemlig den, at der absolut skulde kræves Bederlag for ethvert Arbeide, man gjør. Jeg vil dog spørge: Hvad Bederlag faae vi for det Arbeide, vi her gjøre? Hvad er det for et Bederlag for den mageløse Tid og Kraft, Enhver af os maa anvende for at udføre dette Hverv, og hvem beklager sig over, at man ikke faaer noget andet Bederlag? Jeg har ikke hørt Nogen gjøre det; jeg troer, det er med Glæde, at Enhver sidder her og bidrager sin Skærv, saavidt man kan. Jeg skal gjerne indbrømme, at jeg og mange Andre erkjende, at dette kun er Lidt, men vi give det Bedste, vi kunne, og Ungen kan da forlange Mere af os, naar vore Medborgeres Tillid har sat os herind; men naar det vigtigste og største Hverv for Borgerfamfundet udføres for et saadant Bederlag, spørger jeg, om ikke deraf lader sig slutte, at man, naar der er andre, mindre byrdefulde Hverv, som dog have ikke ringe Betydning i en snevrere Samfundskreds, og som kunne udføres af Borgerne ved borgerligt Ombud, er berettiget til at troe, at der er Mænd, som vilde byde sig til at hde denne Skærv til Samfundets gunstige Udvikling. Jeg troer det, men det er en Selsfølge, at ville vi have en saadan Tilstand, maa man ikke kræve Bederlag, undtagen hvor det er en aldeles unndholdelig Byrde for den Enkelte, og der lader sig vist ogsaa udfinde Midler og Veie, ad hvilke Meget kan gøres simplere i den snevrere Samfundskreds, naar denne ikke længere skal appellere til høiere Instanser. Det var disse Par Ord, jeg vilde sige med Hensyn til den ærede Ministers Udtalelser om disse to Punkter. — Jeg skal iøvrigt gjøre den Bemærkning, at det har gjort mig ondt, at denne Sag er kommen saa seent frem. Dette er ikke nogen Debroidelse til Nogen; det er ikke saaledes at forstaae; men jeg havde ventet et stort praktisk Resultat i denne Session, dersom Sagen tidligere kunde have været forhandlet, og vi havde kunnet høre Regjeringens Stilling til den. Det var nemlig min og Fleres Tanke i Udvælget, at dersom Regjeringen gav nogen Udsigt til en Tilstemning til dette Forslag, eller

til, at den i ethvert Fald vilde hjælpe til at tilveiebringe saadanne Oplysninger paa den Maade, det maatte puffes fra Tingets Side, før at det kunde blive sat istand til at sælde en selvstændig Dom i disse Sager, vilde vi have foreslaaet, at samtlige Regjeringens Forslag til Lønningelove saa at sige vare blevne tagne en bloc i denne Session, idet jeg og flere have anerkjendt, at der i disse Forslag var en roesværdig Stræben efter at gjøre Indskrænkninger paa det gamle Grundlag, og at det nye Grundlag ikke kunde lægges, før der var blevet givet de fornødne Oplysninger, saaledes at man kunde bedømme, om et saadant var nødvendigt, eller om man kunde blive staaende ved det Gamle. Vi vilde da have opsat alle disse Principspørgsmaal, f. Ex. om, hvorvidt Bestyrelsen i de høieste Kredse skulde stee gennem Generalsecretairer eller Departementschefer, og andre saadanne Punkter, som ganske nyligt bleve nævnte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. W. Nyholm), og som jeg ikke her skal gjentage. Alle disse Spørgsmaal vilde vi have ladet staae hen, indtil en saadan Undersøgelse var bleven tilveiebragt, og da havde vi nu kunnet gaae bort fra denne Samling med dette Spørgsmaal foreløbig afgjort og stillet i Bero, samt med en Udsigt til en Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen med Hensyn til selve Hovedpunktet, idet jeg antager, at det vil altid give bedre Udsigt til en gunstig Overenskomst, naar der ved Velvillie fra den ene Side gives den anden Side, der skal være Part i Sagen, de Oplysninger, der forlanges til en rigtig og upartisk Bedømmelse af Sagen. Hvad vi saaledes havde tænkt, er nu imidlertid ikke indtraadt; Tiden er nu saa langt bortgaaet ind i Sessionen, at der ikke engang er nogen Mulighed for at kunne sætte noget Saadant igjennem, og det er derfor, jeg beklager, at denne Sag saa seent er kommet frem. Jeg har dog tillige fremdraget Kjendsgjeringen om den Stemning, der var hos mig og flere af de herværende Forslagsstillere, for at den ærede Minister kunde see, at der ikke i dette Forslags Fremkomst laa, hvad han sagde, at der tilsyneladende gjorde, nemlig en Afviisning af Regjeringens Forslag som noget aldeles Ubrua-